

Sygn. akt IV P 148/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2022r.

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Krystyna Twardak-Terlecka

Ławnicy -

Protokolant sekretarz sądowy Magdalena Łuszcz

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2022r. w Sanoku

w sprawy z powództwa A. H.

przeciwko K. w S.

o ustalenie wypadku przy pracy

I. Oddała powództwo.

II. Nie obciąża powoda kosztami procesu.

Sygn. akt IV P 148/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 22.III.2022 r.

Powód A. H. w pozwie z dnia 12.XII.2019 r. skierowanym przeciwko K. w S. wniósł o ustalenie i sprostowanie treści protokołu nr(...) ustalającego okoliczności i przyczyny wypadku przy pracy sporządzonego i zatwierdzonego w dniach 28.X.2019 – 31.X.2019 przez Zespół ds. zbadania przyczyn i okoliczności wypadku pracownika zaistniałego w dniu 23.X.2019 w S. na ul. (...) (garaże K. S.) w taki sposób, aby ustalić, że wypadek pracownika był wypadkiem przy pracy. Wniósł również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu wraz z ewentualnymi kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych lub według zestawienia kosztów, które powód przedłożył przed zamknięciem rozprawy poprzedzającej wydanie wyroku.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że zatrudniony jest u pozwanego na podstawie stosunku pracy w wydziale (...) na stanowisku zastępcy dyżurnego jednostki, od 7.X.1004 r.

W dniu 23.X.2019 r. powód w trakcie wykonywania obowiązków pracowniczych uległ wypadkowi. Około godziny 16:25 powód udał się na obchód w rejonie garaży jednostki K. w S. w celu zamknięcia pomieszczeń. W czasie pociągania za linkę od drzwi garażowych poczuł nagły silny ból z prawej strony w pachwinie brzusznej w postaci pieczenia. W miejscu tym powstało bolesne wzniesienie. Powód o zdarzeniu poinformował dyżurnego K.. U powoda wykonano badanie na alkomacie z wynikiem 0,00 mg/l a następnie powód udał się na SOR w S.. Lekarz dyżurny stwierdził u powoda rozerwanie tkanek powłok brzusznych i powstanie przepukliny pachwinowej prawej. Po wykonaniu badania powód powrócił do pracy i pełnił służbę do końca swej zmiany.

W związku z wypadkiem pozwany powołał zespół d/s zbadania przyczyn

i okoliczności wypadku pracownika, a zespół ten sporządził stosowny protokół powypadkowy. Zdaniem powoda ustalenia dokonane przez zespół w protokole powypadkowym były błędne, dlatego też wniósł zastrzeżenia do protokołu.

Powód zakwestionował ustalenia, że zaistniały wypadek nie jest związany z pełnieniem służby w P., w związku z czym powód żąda uzupełnienia lub sprostowania protokołu powypadkowego nr (...) poprzez przyjęcie, że w dniu 23.X.2019. powód uległ wypadkowi związanemu z pełnieniem służby w P.. Ustalenie to pozwoli powodowi dochodzić roszczeń na podstawie ustawy o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. W 2005 r. powód doznał tożsamego zdarzenia zdrowotnego i zostało ono zakwalifikowane jako wypadek przy pracy.

Pozwany K. w S. w odpowiedzi na pozew z dnia 31.XII.2019 r. (k. 29-31) wniosła o odrzucenie pozwu w całości bądź alternatywnie oddalenie powództwa w całości i zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisowych.

W ocenie pozwanego powództwo powinno być odrzucone na podstawie art. 199

§ 1 pkt 1 k.p.c. Wytoczenie powództwa o ustalenie dopuszczalne jest tylko wówczas, gdy strona inicjująca proces ma interes prawny. Powód A. H. nie ma interesu prawnego w sprawie, skoro odrębne regulacje w postaci art. 39 ust o świadczeniach odszkodowawczych w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą wskazuje na proces,

w jakim bezpośrednio dochodzi się prawa do odszkodowania z tytułu wypadku na służbie wraz ze wszystkimi faktami prawotwórczymi. Postępowaniem tym jest postępowanie cywilne z odwołaniem od decyzji właściwego komendanta (...), prowadzone

w trybie właściwym dla spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych. Żądanie zawarte w pozwie jest więc przedwczesne, z uwagi na to, że na podstawie protokołu jeszcze nie wydano decyzji otwierającej dostęp do drogi sądowej.

Skoro w postępowaniu dowodowym w sprawie o świadczenie odszkodowawcze należy wykazać przed sądem ubezpieczeń społecznych związek wypadku ze służbą, to wytoczenie powództw o ustalenie tylko jednego faktu prawotwórczego, aby w wym. procesie posiłkować się wyrokiem i uzyskać świadczenia przyznane przez organ (K. P.) stanowi obejście regulacji o ochronie bezpośredniego interesu prawnego.

Zdaniem pozwanego powództwo podlega też odrzuceniu z tego powodu, że powód jako przeciwnika procesowego wskazał K. w S., a więc jednostkę organizacyjną pozbawioną zdolności sądowej. Poza tym powód w pozwie nie określił wartości przedmiotu sporu, ani też nie wykazał podjęcia próby ugodowego rozstrzygnięcia sporu.

Według pozwanego K.w S. prawidłowo zakwalifikował zgłoszone przez funkcjonariusza zdarzenie z dnia 23.X.2019 r. jako nieposiadające znamion wypadku w związku z służbą w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt.1 ustawy dnia 4.IV.2014r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą / DZ.U. z 2014 r. poz. 616/. Zgodnie bowiem

z przepisem tego art. za wypadek uważa się zdarzenie nagle wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz, który nastąpił podczas lub w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych albo poleceń służbowych. Powód w deklarowanym czasie nie podejmował pościgów ani nie stosował przymusu bezpośredniego w tym w postaci siły fizycznej, nie wykazał w żaden sposób, że uraz jakiego doznał powstał w dniu 23.X.2019 r.

W piśmie z dnia 10. II. 2020r. powód powołał się na argumenty przemawiające za przyjęciem, iż posiada interes prawny i możliwość dochodzenia na drodze postępowania sądowego sprostowania protokołu i ustalenie, że zdarzenie miało charakter wypadku przy pracy. Zdaniem powoda to K.w S. jest pracodawcą w rozumieniu art. 3 k.p., a przepis art. 460 k.p.c. potwierdza, że pracodawcą jest jednostka organizacyjna nawet jeżeli nie posiada osobowości prawnej.

Na rozprawie w dniu 11.II.2020r. pełnomocnik pozwanego wskazał, iż stroną pozwaną w niniejszym procesie powinien być K.w S. jako organ, który działa w imieniu K. w sprawach pracowniczych.

Pełnomocnik powoda na tej samej rozprawie podniósł, że K.w S. jest jednostką w której zatrudniony jest powód, natomiast organem reprezentującym tę jednostkę w postępowaniu będzie komendant a K. została wskazana jako strona prawidłowo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy

Powód A. H. jest zatrudniony w K. na podstawie stosunku pracy w wydziale (...) na stanowisku zastępcy dyżurnego jednostki – od 7.XII.2004 r./ bezsporne, akta osobowe/.

W dniu 23.X.2019 r. powód pełnił służbę K.w S. razem z dyżurnym H. P.. Do obowiązków powoda należało m.in. dbanie o porządek na terenie obiektu K. w S. i przylegających do niej garaży przy ul. (...). W godzinach popołudniowych, ok. godz. 16:00 powód zgłosił dyżurnemu, że dokonuje obchodu obiektu

i opuścił rejon dyżuru udając się do garaży, aby je pozamykać, sprawdzić i pogasić światła i sprawdzić inne nieprawidłowości. Powód stwierdził, że drzwi garażowe w ok. 6 boksach są pootwierane i przystąpił do ich zamykania. Mechanizm zamykania jest taki, że należy chwycić za linkę przymocowaną do drzwi i pociągnąć ją ku dołowi. Drzwi garażowe różnie się przemieszczają i czasem wystarczy pociągnąć linkę jedną ręką, a czasem dwiema. Czasem drzwi były zaklinowane i trzeba było jeszcze raz poruszać. W dniu 23.X.2019 r. drzwi garażowe nie były zaklinowane, ale w trakcie wykonywania czynności opuszczania drzwi, gdy powód szarpnął za linkę poczuł piekący ból po prawej stronie w okolicy pachwiny. Powód masował miejsce gdzie poczuł ból, a następnie kontynuował obchód obiektu.

W chwili, kiedy powód dokonywał obchodu nie byli obecni inni funkcjonariusze policji. Powód wrócił na dyżurkę, zgłosił dyżurnemu zdarzenie dotyczące zamykania drzwi garażowych, jako wypadek przy pracy. H. P. odnotował zdarzenie wypadku przy pracy w rejestrze i zawiadomił telefonicznie przełożonego A. B.– Naczelnika Wydziału (...) i Komendanta Ł. K.. Na dyżurkę przybył A. B. – który poddał powoda badaniu na stan trzeźwości. Badanie wykazało o alkoholu. Sporządzono notatkę, którą przekazano do(...)

w R.. O godzinie 18:10 powód zgłosił się SP ZOZ w S. gdzie został przyjęty przez lekarza dyżurnego B. B.. Lekarz przeprowadził z powodem wywiad

i w badaniu fizycznym stwierdził guzek przepukliny pachwinowej prawej z boleścią. Lekarz wydał skierowanie do poradni chirurgicznej. / dowody i akta osobowe powoda, zeznania świadka H. P. k.48, świadka A. B. k. 74, B. B.

k. 74, zeznania powoda k. 129v-130/ Powód po badaniu wrócił na komendę, gdzie pełnił dyżur do godz. 20:00.

W dniu 31.X.2019 r. Komisja złożona ze Specjalisty d/s BHP – J. Z. oraz zastępcy Naczelnika (...) K. w S. K. W. dokonała ustaleń dotyczących okoliczności i przyczyn wypadku, któremu w dniu 23.X.2019 r. uległ A. H. i stwierdziła, że powyższy wypadek nie jest wypadkiem w związku

z pełnieniem służby w P.albowiem nie wyczerpuje przesłanek, o których mowa w art.

3 ust. 1 Ustawy z dnia 4.II.2014 r. o świadczeniach odszkodowawczych przysługujących

w razie wypadku lub choroby pozostającej w związku ze służbą. Według komisji powypadkowej – odwołującej się do

art. 3 ust 2 w/w ustawy – brak jest wystąpienia czynnika zewnętrznego, który przyczyniłby się do powstania urazu.

Nie można mówić

o mechanizmie działania bramy garażowej jako czynnika zewnętrznym, ponieważ brama swobodnie opuszczała się, nie wymagając użycia nadmiernego wysiłku. Brama poruszała się na rolkach, w sposób swobodny i płynny po lekkim pociągnięciu za linkę. Według oceny komisji powypadkowej przepuklina, która wystąpiła u powoda nie nastąpiła na skutek nadmiernego wysiłku fizycznego ani urazu / dowód: protokół powypadkowy nr. (...)

k. 8-12/

W piśmie z dnia 4.XI.2019 r. skierowanym do K. w S. – powód zawarł uwagi i spostrzeżenia do protokołu powypadkowego nr (...). Zarzucił mu sprzeczność ustaleń faktycznych z zebrany w sprawie materiałem dowodowym i wniósł

o zmianę przedmiotowego protokołu, poprzez przyjęcie, że powód uległ wypadkowi związanemu z pełnieniem służby w P..

Powód uzasadniając swoje sformułowanie podniósł, że w momencie przyjęcia go na oddział ratunkowy w S., stwierdzona była świeża przepuklina pachwinowa prawostronna. Oznaczało to, że do urazu doszło w bardzo krótkim odstępie czasu od zgłoszenia się powoda na SOR. Poza tym powód działał w interesie pracodawcy, celem działania była kontrola zabezpieczenia na noc pomieszczeń garażowych, nie zaś czynności nie związanych z zakresem obowiązków pracowniczych powoda.

Powód powołał się na wyrok SN z 29.XI.1990 r. wydany w sprawie II PR 52/90 zgodnie z którym przy kwalifikacji konkretnej okoliczności jako przyczyny zewnętrznej ważne jest, aby stanowiła ona przyczynę sprawczą zdarzenia, natomiast nie musi być przyczyną wyłączną. Przyczyną zewnętrzną wypadku przy pracy może być wykonywanie codziennych obowiązków pracowniczych, jeżeli przyczyniły się w znaczącym stopniu do pogorszenia zaistniałej choroby (wyrok II UKN 85/96). Pozostające w związku

z wykonywaniem pracy zdarzenie zewnętrzne, które było sprawczym czynnikiem nagłego i gwałtownego pogorszenia samoistnych schorzeń pracownika wyczerpuje przesłanki prawne uznania go za wypadek przy pracy /wyrok SW II UKN 130/97/. Zewnętrzną przyczyną sprawczą wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego – zdolny – w istniejących warunkach wywołać szkodliwe skutki, w tym także pogorszyć stan zdrowia pracownika dotkniętego schorzeniem samoistnym. Zdaniem powoda zdarzenie z dnia 23.X.2019 r. ma charakter wypadku przy pracy nawet w przypadku, gdyby powód dotknięty był schorzeniem samoistnym, a wykonywane czynności należące do codziennych obowiązków pracowniczych przyczyniłyby się do ujawnienia tego schorzenia.

W sprawie kwalifikacji wydarzeń z dnia 23.X.2019 r. wypowiedziała się lek. med. J. P., która w piśmie z dnia 12.XI.2019 r. /k. 20/ stwierdza, że zdarzenia tego nie można uznać za wypadek przy pracy.

U powoda przeprowadzona została w dniu 14.XI.2019r. operacja radykalna przepukliny z implantacją siatki / dowód: karta informacyjna k.18/.

K. w S. w piśmie z dnia 18.XI.2019 r. skierowanym do powoda poinformował go, że Komisja powypadkowa podtrzymała ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku, nie uznając przedmiotowej sprawy za wypadek pozostający w związku ze służbą.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego chirurga urazowego w osobie S. K. w celu ustalenia, czy rozerwanie tkanek powłok brzusznych i powstanie przepukliny pachwinowej prawej u powoda A. H. w dniu 23.X.2019 r. jest urazem i mogło powstać w czasie wykonywania przez niego rutynowych obowiązków pracowniczych, podczas obchodu garaży K. w S. – w trakcie pociągania za linkę od drzwi w celu ich zamknięcia, a w związku z tym, czy zdarzenie to może być uznane za wypadek przy pracy.

Biegły sporządził opinię sądowo – lekarską, którą przedstawił Sądowi w dniu 15.IX.2020 r. /opinia k.81/.

Według biegłego przepuklina pachwinowa prawa nie powstała u powoda w wyniku wysiłku fizycznego lecz w wyniku genetycznie uwarunkowanego osłabienia tkanek. Wysiłek jedynie ujawnił obecność tego procesu polegającego na poszerzaniu średnicy pierścienia głębokiego kanału pachwinowego co powoduje wpuklanie się do kanału pachwinowego otrzewnej naciskanej jelitami – tzw. przepukliny. Każde rozerwanie zdrowych tkanek powoduje krwawienie, a to z kolei zmianę zabarwienia skóry w miejscu urazu. Tymczasem ani powód, ani badający go lekarz nie stwierdzili obecności zasinienia po ujawnieniu się przepukliny. Zdaniem biegłego obecność worka przepuklinowego świadczy o dłuższym okresie powstawania przepukliny, w którym to okresie doszło do naciągnięcia otrzewnej tak, że mogła ona utworzyć worek. U powoda nie wystąpiła przepuklina urazowa, której istotnymi cechami są : ekstremalne podniesienie ciśnienia w jamie brzusznej spowodowane ciężkim urazem tępym, brak worka przepuklinowego, krwawienie z rozerwanych tkanek. Ujawnienie przepukliny pachwinowej w wyniku niewielkiego wysiłku fizycznego nie jest tożsame

z powstaniem przepukliny urazowej i nie powinno być zakwalifikowane jako wypadek przy pracy.

Do opinii złożonej przez biegłego S. K. zarzuty złożyła pełnomocnik powoda adw. A. O., która też powołała się na prywatną opinię medyczną, wydaną przez lekarza M. W. – specjalistę ortopedę – traumatologa.

Biegły S. K. odniósł się do zarzutów pełnomocnika powoda i w opinii uzupełniającej z dnia 9.XI.2020 r. /k. 99/ udzielił odpowiedzi na zadane pytania. Przede wszystkim odniósł się do definicji wypadków przy pracy, które są spowodowane urazami – działaniem sił zewnętrznych. Powołując się na fachową literaturę biegły zaznaczył, że przepuklina jest chorobą wynikającą z osłabienia powłok brzusznych i ma ona podłoże genetyczne. Czynność związana z pociągnięciem za linkę z góry na dół spowodowała ujawnienie przepukliny, czyli wydostanie się jej z kanału pachwinowego przez pierścień pachwinowy powierzchowny pod skórę. Jelita wykorzystując ubytek w powłokach wypychają i naciągają je w wolnym tempie przechodząc od pierścienia głębokiego przez kanał pachwinowy i wreszcie uwidaczniając przepuklinę pod skórą. Trudno jest określić przedział czasowy, ale jak podkreślił biegły jest niemożliwe uformowanie z niej worka przepuklinowego w ciągu kilku – kilkunastu sekund bo tyle mogło trwać zamykanie bramy.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego, ale z urzędu dopuścił dowód, z uzupełniającej opinii biegłego S. K., a w szczególności, aby biegły udzielił odpowiedzi na pytanie, czy gdyby powód w dniu 23.X.2019 r. nie wykonywał czynności związanych z zamykaniem drzwi garażowych przepuklina samoistnie się uwidoczniła.

W opinii z dnia 25.V.2021 r. /k.139-140/ biegły sądowy S. K. odpowiedział na pytanie zadane przez pełnomocników stron.

Biegły stwierdził, że podczas opuszczania drzwi garażowych przepuklina u powoda była już uformowana, a niewielki wysiłek spowodował, że powiększyła się wychodząc pod skórę z kanału pachwinowego. Do tej pory nie była widoczna ponieważ znajdowała się w kanale pachwinowym długości ok. 4 cm, gdzie była niewyczuwalna. Bez czynności zamykania drzwi przepuklina także by się ujawniła, ale niekoniecznie w tym samym dniu.

U powoda nie doszło do urazu czyli działania na jego ciało siły zewnętrznej, lecz do fizjologicznego zwiększenia ciśnienia. Przepukliny prawdziwe są następstwem osłabienia tkanek z przyczyn wewnętrznych – uwarunkowanych genetycznie. Ich uformowanie jest długotrwałe i do czasu ich wyjścia przez naturalne kanały choroby nie zdają sobie sprawy z ich obecności. Przepuklina prawdziwa do czasu wyjścia przez kanał łączący jamę otrzewną ze skórą – zazwyczaj nie daje żadnych dolegliwości.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o posiadane dowody z dokumentów oraz z zeznań świadków. Sąd pominął dowód z zeznań świadka K. P., albowiem świadek ten nie przypomina sobie okoliczności związanych z przyjęciem powoda na oddział ratunkowy ZOZ w S..

Ustalając przyczynę wystąpienia u powoda przepukliny pachwinowej prawej, Sąd oparł się na opinii zasadniczej i opinii uzupełniającej biegłego chirurga S. K.. Opinia została fachowo i rzetelnie uzasadniona, wywody są spójne i logiczne, a zawarte w nich wnioski są przekonująco uzasadnione. W związku z powyższym opinie biegłego spełniają wszelkie kryteria opinii sądowo – lekarskiej/.

Sąd zważył co następuje.

Zgłoszone roszczenie ustalenia wypadku przy pracy i sprostowania protokołu powypadkowego nie zasługuje na uwzględnienie a to z następujących powodów.

Powód jako stronę pozwaną wskazał K.w S., która jest jednostką organizacyjną nie posiadającą zdolności sądowej. Pełnomocnik pozwanego w odpowiedzi na pozew oraz na rozprawie w dniu 11.II.2020 r. podniósł ten argument i wskazywał, iż stroną pozwaną w niniejszym procesie powinien być K. K.

w S., który działa jako organ w imieniu K. w sprawach pracowniczych.

W ustawie z dnia 6.VI.1990 r. o Policji/ Dz.U. z 2021 r. poz. 1882 t.j./ nr art. 71a ust 3 – za pracodawcę w rozumieniu przepisów działu dziesiątego kodeksu pracy, a także przepisów wykonawczych wydanych na jego podstawie, w stosunku do podległych policjantów uważa się przełożonych wymienionych w ust. 1 – a więc w tym przypadku Komendanta Powiatowego Policji. Jak z tego wynika powód niewłaściwie wskazał stronę pozwaną.

Przechodząc do merytorycznej oceny pozwu, to należy podkreślić, że w orzecznictwie prezentowane jest stanowisko, które przyjmuje samodzielną dopuszczalność powództwa

o ustalenie lub sprostowanie treści protokołu powypadkowego na podstawie art. 189 k.p.c. . Powód ma zatem interes prawny w żądaniu ustalenia zgłoszonego w pozwie. Potwierdzone jest to stanowisko w uchwale Sądu Najwyższego z 11.V.1994/ sygn. II PZP 1/94/, gdzie stwierdzono, że pracownikom którzy nie dochodzili roszczeń odszkodowawczych bądź rentowych na podstawie ówczesnej ustawy z dnia 12.VI.1975 r./Dz.U. z 1983r., Nr 30 poz. 144 ze zm./ o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ma interes prawny w ustaleniu, że określone zdarzenie było wypadkiem przy pracy lub zaistniało

w okolicznościach nie pozbawiających go roszczeń z tejże ustawy, a ustalenia te decydują

o jego prawach i związanych z nim ewentualnie w przyszłości roszczeniach – przysługuje prawo wystąpienia z powództwem o ustalenie i sprostowanie protokołu powypadkowego na podstawie art. 189 k.p.c. .

W protokole powypadkowym z dnia 31.X.2019 r. Nr. (...) komisja powypadkowa stwierdziła, że zdarzenie z dnia 23.X.2019 r. kiedy to u powoda stwierdzono przepuklinę pachwinową prawostronną nie jest wypadkiem w związku z pełnieniem służby w P.. K. w S. zatwierdził powyższy protokół /k. 128/.

Zgodnie z art 3 ust 1 ustawy z dnia 30.X.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych / Dz.U. z 2019 r. poz. 1205 t.j. ze zm./, że wypadek przy pracy uważa się za nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

1. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń służbowych
2. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy nawet bez polecenia
3. w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W wielu orzeczeniach Sąd Najwyższy dał wyraz przekonaniu, że dla przyjęcia występowania przyczyny zewnętrznej wypadku przy pracy konieczne jest, aby okoliczności występujące poza organizmem pracownika w przeważającym, decydującym stopniu wywołały zdarzenie w postaci m.in. przepukliny pachwinowej. Współistnienie przyczyny zewnętrznej musi oddziaływać na organizm pracownika w stopniu przekraczającym 50%. Przyczyna zewnętrzna może mieć więc charakter przyczyny współsprawczej zdarzenia, obok wystąpienia przyczyny wewnętrznej, jednakże przyczyna zewnętrzna powinna mieć wpływ dominujący na powstanie zdarzenia.

Za przyczynę zewnętrzną, współsprawczą nie może być uznany każdy wysiłek związany z normalnie wykonywaną pracą, lecz tylko wysiłek istotny, mający decydujący wpływ i w przeważającej mierze wywołujący zachorowanie.

Z całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności w oparciu o ustalenia dotyczące stanu zdrowia powoda dokonane przez biegłego sądowego S. K. wynika wprost, że przepuklina u powoda nie powstała w wyniku wysiłku fizycznego, lecz w wyniku genetycznie uwarunkowanego osłabienia tkanek. Obecność worka przepuklinowego u powoda świadczy o dłuższym okresie powstawania przepukliny, w którym to doszło do rozciągnięcia otrzewnej tak, że mogła ona wytworzyć worek. Uformowanie się worka przepuklinowego nie mogło powstać w ciągu kilku lub kilkunastu sekund, kiedy to powód zamykał bramę garażową. Zwiększenie ciśnienia w jamie brzusznej podczas zamykania drzwi spowodowało powiększenie istniejącej przepukliny

i wydostanie się jej z kanału pachwinowego pod skórę, czyli jej ujawnienie. Bez czynności zamykania drzwi garażowych przepuklina także by się ujawniła, ale w innym czasie.

Do powstania przepukliny pachwinowej u powoda doszło na skutek przyczyny wewnętrznej, istniejącej u powoda, która w oparciu o powołany przepis nie dała podstaw do przyjęcia, że zdarzenie z dnia 23.X.2019 r. jest wypadkiem przy pracy.

Dlatego też Sąd mając na uwadze powyższe oddalił powództwo i orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach sądowych jak w pkt. II Sąd orzeka na podstawie art. 102 k.p.c. , zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.